

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Українська асоціація з розвитку менеджменту та бізнес освіти (Україна)
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Університет Гренландії (Гренландія)
«1 грудня 1918 р» Університет Альба Юлія (Румунія)
Вільнюський університет прикладних наук (Литва)
Сучавський університет імені Штефана Марє (Румунія)
Університет прикладних наук (Австрія)
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна (Україна)
Київський національний університет будівництва та архітектури (Україна)
Національний університет «Запорізька політехніка» (Україна)
Київський національний університет технологій та дизайну (Україна)
Львівській державний університет фізичної культури імені Івана Боберського (Україна)
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького (Україна)
Сумський державний аграрний університет (Україна)

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

06 листопада 2025 року

**Co-funded by
the European Union**

Полтава
2025

Ідеальна модель для відновлення магістралей та туристичних шляхів, де плата за проїзд може бути небажаною.

Таким чином, публічно-приватне партнерство має стати основним інституційно-організаційним механізмом повоєнного відновлення туристичної інфраструктури України із використанням ризик-орієнтованих, гібридних та соціально відповідальних моделей. Успіх залежатиме від синергії між державними гарантіями та підтримкою, міжнародним фінансуванням та готовністю українського приватного сектору взяти на себе ключову роль у відбудові, перетворюючи туристичний сектор на рушійну силу економічного відновлення та соціальної стійкості країни.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про публічно-приватне партнерство» від 19 червня 2025 року № 4510-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4510-20#Text>
2. Посібник APMG з сертифікації в сфері державно-приватного партнерства (ДПП). ADB, EBRD, IDB, IsDB, WBG. 2016. URL: <https://ppp-certification.com/sites/www.ppp-certification.com/files/documents/%D0%93%D0%BB%D0%B0%D0%B2%D0%B0%201.pdf>
3. Нездоймінов С. Г., Александрочкіна П. О Державно-приватне партнерство як вектор розвитку регіонального туризму. *Економіка і суспільство*. 2018. Вип. 18. С. 622–629. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/18_ukr/87.pdf

УДК 005.8:004.9:005.334

Корунський В.В., магістр
Науковий керівник: Комеліна О.В., д.е.н., професор
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ДІДЖИТАЛ-ТЕХНОЛОГІЇ ТА ІНСТРУМЕНТИ В ПРОЄКТНОМУ УПРАВЛІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Діджитал-технології та інструменти в проєктному управлінні є ключовим фактором забезпечення організаційної стійкості підприємства в умовах невизначеності, таких як економічні кризи, пандемії чи геополітичні виклики. Цей підхід передбачає інтеграцію цифрових рішень, як-от штучний інтелект (ШІ), великі дані (Big Data) та гнучкі методології (Agile, Scrum), для оптимізації процесів планування, моніторингу ризиків та адаптації до змін. У світі, де швидкість реакції визначає конкурентоспроможність, ефективно проєктне управління з використанням діджитал-інструментів не лише зменшує витрати, але й підвищує прозорість інформації та зменшує агентські конфлікти, сприяючи загальній резилієнтності організації [1].

Діджиталізація проєктного управління суттєво впливає на організаційну стійкість, дозволяючи підприємствам швидко адаптуватися до зовнішніх шоків. Зокрема, впровадження інструментів на основі ШІ та машинного навчання автоматизує прогнозування ризиків, розподіл ресурсів та прийняття рішень, що зменшує ймовірність затримок і перевитрат. Аналіз даних з китайських компаній показує, що цифрова трансформація посилює резилієнтність за рахунок покращення доступу до фінансування та прозорості процесів, особливо в галузях з високою конкуренцією [1]. Водночас, лідерство в поєднанні з діджитал-інструментами, такими як платформи для віддаленої колаборації (наприклад, Microsoft Teams чи Jira), сприяє формуванню адаптивних команд, що критично важливо для стійкості в освітніх чи виробничих проєктах [2].

Розвиток організаційної стійкості через діджитал-технології передбачає залучення інструментів Big Data аналітики для реального часу моніторингу проєктів. Ці технології дозволяють обробляти великі обсяги даних з IoT-датчиків, соціальних мереж та внутрішніх

систем, виявляючи потенційні загрози на ранніх етапах і оптимізуючи стратегії. В українському контексті, де підприємства стикаються з викликами війни, Big Data допомагає в прийнятті обґрунтованих рішень, підвищуючи ефективність проєктів і конкурентоспроможність [3]. Крім того, гнучкі методології управління, інтегровані з цифровими платформами (Kanban-борди, автоматизовані інструменти EVM – Earned Value Management), забезпечують ітеративний розвиток, швидке коригування планів та моніторинг показників, що сприяє стійкості в високотехнологічному виробництві [4].

Одним з яскравих прикладів є використання ШІ в управлінні ризиками проєктів. ШІ-алгоритми, як-от нейронні мережі для прогнозування, дозволяють моделювати сценарії криз і автоматично перерозподіляти ресурси, що підвищує адаптивність. У практиці українських компаній це проявляється в автоматизації рутинних завдань і покращенні комунікації, де чат-боти та аналітичні дашборди зменшують час на координацію на 30-40%, сприяючи загальній резиліентності [3]. Такий підхід не лише мотивує команди до інновацій, але й формує культуру безперервного вдосконалення.

Таким чином, діджитал-технології та інструменти в проєктному управлінні є потужним механізмом для посилення організаційної стійкості підприємства. Вони дозволяють оперативно реагувати на зміни, оптимізувати ресурси та стимулювати інновації, забезпечуючи довгостроковий успіх в умовах волатильності. Впровадження цих рішень вимагає інвестицій у навчання та інфраструктуру, але приносить суттєві переваги для конкурентоспроможності.

Список використаних джерел

1. Li C., Wang, Y. Digital transformation and enterprise resilience: Enabling or burdening? PLOS ONE. 2024. Vol. 19. Iss. 7. URL: <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0305615> (дата звернення: 20.10.2025).
2. Firmansyah, Erda G., Khurniawan A.W. The Impact of Digital Transformation and Leadership on Organizational Resilience in Distance Education Institution: Higher-Order SEM Approach. Turkish Online Journal of Distance Education. 2024. Vol. 25. Iss. 2. Art. 7.
3. Кучмієва Т. С., Шевчук Д. В. Використання Big Data аналітики для управління проєктами та прийняття рішень. Управління проєктами: проєктний підхід в сучасному менеджменті. 2023. С. 45–52. URL: https://odaba.edu.ua/upload/files/Materiali_konferentsii_UP__2023.pdf (дата звернення: 20.10.2025).
4. Комеліна О. В., Мироненко В. І. Інформаційно-мережева економіка та стан її розвитку в Україні. Цифрова економіка та економічна безпека. 2023. № 1. С. 106–111.
5. Онищенко В. О., Редкін О. В., Комеліна О. В., Толкачов Д. М. Управління проєктами. Теорія і практика професійного управління бізнес-проєктами та програмами розвитку. Ч. 1. Загальна характеристика проєктного та мультипроєктного менеджменту: підручник. Полтава: ПолтНТУ, 2016. 284 с.
6. Комеліна О. В., Корсунська М. Ю. Практико-орієнтований підхід до проєктного управління креативним потенціалом підприємств. *Економіка, фінанси, менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2023. № 2. С. 59–73.
7. Комеліна О. В., Мироненко В. І. Інформаційно-мережева економіка та стан її розвитку в Україні. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2023. № 1. С. 106–111.